

16 Μαρτίου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΓΚΙΝΗΣ ΛΤΔ.,

Αιτητές,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 722/87).

*Διοικητική πράξη — Εκτελεστή — Πράξη εντός του πεδίου δημοσίου
δικαίου σε αντιδιαστολή προς πράξη ιδιωτικού δικαίου — Νομο-
λογία και θεωρία — Διαπίστωση της προσβολής με προσφυγή ιδιω-
τικής σύμβασης στην κριθείσα περίπτωση — Περιστάσεις.*

5

Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε την αποκοπή προμήθειας μεγα-
λύτερης της αναμενόμενης κατά τις εμπορικές σχέσεις που διατη-
ρούσε με το Τμήμα Αρχαιοτήτων.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την
προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10

1. Το Ανώτατο Δικαστήριο, συντεταγμένο όργανο της Πολιτείας,
ασκεί αποκλειστικά και μόνο τις αρμοδιότητες εκείνες που κα-
θορίζουν και οριοθετούν οι συνταγματικές διατάξεις.

15

Η Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου περιορίζεται
στον έλεγχο της νομιμότητας εκτελεστών διοικητικών πράξεων.
Τα στοιχεία της εκτελεστής διοικητικής πράξης είναι:-

20

(α) Να είναι προϊόν άσκησης εκτελεστικής ή διοικητικής λει-
τουργίας από όργανο, αρχή ή πρόσωπο.

(β) Το όργανο, η αρχή ή πρόσωπο να ενεργούν στη σφαίρα του
δημόσιου και όχι ιδιωτικού δικαίου.

25

(γ) Παραγωγή νομικών αποτελεσμάτων με άμεση νομική ισχύ.

5 Εκτελεστή διοικητική πράξη είναι πράξη με την οποία η βούληση της Διοίκησης γίνεται γνωστή για ένα θέμα, πράξη που σκοπό έχει την παραγωγή έννομου αποτελέσματος έναντι του διοικούμενου και συνεπάγεται την άμεση εκτέλεσή της. Η Διοίκηση πρέπει να ασκεί *imperium*, κυρίαρχη κρατική εξουσία.

10 Κριτήρια για την κατάταξη της πράξης στο δημόσιο δίκαιο είναι η φύση της πράξης ή απόφασης, το δημόσιο συμφέρον που σκοπεύει να προαγάγει και το ενδιαφέρον του κοινού γενικά ή μέρους του κοινού.

15 Στην έρευνα αν μια πράξη ή απόφαση είναι εκτελεστή διοικητική πράξη, με βάση την Παράγραφο 1 του Άρθρου 146, λαμβάνεται υπόψη η θέση του οργάνου και οι συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτή εκδόθηκε.

20 Η προσβαλλόμενη απόφαση, λαμβανομένων υπόψη όλων των ενόπιων του Δικαστηρίου στοιχείων, δεν είναι μονομερής διοικητική πράξη που μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή. Είναι σύμβαση στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου.

25 Η διαφορά μεταξύ των αιτητών και των καθ' όν η αίτηση θα κριθεί πιθανόν από το αρμόδιο πολιτικό Δικαστήριο.

30 Θεωρείται όμως σκόπιμο να αναφερθεί ότι η Διοίκηση δεν είναι ορθό, επικαλούμενη τις δικές τις παραλείψεις στις οποίες δυνάμει ο ιδιώτης, να αλλοιώνει μια ευνοϊκή για τον ιδιώτη πραγματική κατάσταση. Η Διοίκηση πρέπει να ενεργεί με καλή πίστη, ειλικρίνεια και συνέπεια για να συντηρεί την εμπιστοσύνη του κοινού στη λειτουργία της δημοκρατικής πολιτείας.

35 2. Η φύση της προσβαλλόμενης πράξης δεν είναι το μόνο εμπόδιο στην προώθηση της προσφυγής, γιατί η προσφυγή είναι απαράδεκτη ως έκπρόθεσμη. Οι αιτητές έλαβαν γνώση ότι το βιβλίο τους κριθόταν ως "Τουριστικός Οδηγός" και η προμήθεια που απέκοψε το Τμήμα ήταν 50% με την κατάσταση λογαριασμού ημερομηνίας 31 Μαρτίου, 1987, και είχαν πλήρη γνώση της πράξης στις 8 Απριλίου, 1987, στη διάρκεια των προσωπικών επαφών τους με το Τμήμα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Midland Bank Project Finance Limited v. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ)
A.A.Δ. 2099,

5

Charalambides v. Republic (1982) 3 C.L.R. 403,

Othon Galanos & Son Ltd v. Cyprus Broadcasting Corporation
(1984) 3(A) C.L.R. 742,

10

Provita Ltd. v. Grain Commission of Cyprus (1986) 3(A) C.L.R. 737,

Tsiaou as Treasurer of the Committee of the Irrigation Division
"Katzilos" v. Republic (1983) 3(B) C.L.R. 1068.

15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Τμήματος Αρχαιοτήτων με την οποία κατέταξαν το βιβλίο των αιτητών με τίτλο "All About Cyprus" στην κατηγορία των "Τουριστικών Οδηγών".

20

Κ. Ιντιάνος, για τους Αιτητές.

Π. Κληρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

25

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές ζητούν την πιο κάτω θεραπεία:-

30

"1. Δήλωσιν και/ή Απόφασιν του Δικαστηρίου κηρύσσουσιν άκυρον και/ή παράνομον και/ή αντισυνταγματικήν και/ή εστερημένην οιασδήποτε νομικής ισχύος και/ή αποτελέσματος την πράξιν και/ή απόφασιν των καθ' ων η αίτησις την περιεχομένην εις την επιστολήν των ημερ. 18.6.87, ήτις ελήφθη υπό των αιτητών την 23.6.87, διά της οποίας οι καθ' ων η αίτησις κατέταξαν το βιβλίο των αιτητών υπό τον τίτλον 'ALL ABOUT CYPRUS' εις την κατηγορίαν των 'Τουριστικών Οδηγών'. (Τεκμ. 1)"

35

40

Οι αιτητές είναι εκδότες του τουριστικού βιβλίου "ALL ABOUT CYPRUS", το οποίο κυκλοφορεί και πωλείται στην Κύπρο σε διάφορες ξένες γλώσσες.

5 Στις 30 Ιουνίου, 1986, οι αιτητές υπόβαλαν αντίτυπο του βιβλίου αυτού στα Αγγλικά, Γερμανικά και Σουηδικά στο Τμήμα Αρχαιοτήτων, (το "Τμήμα"), και ζήτησαν την έγκριση για την πώληση του βιβλίου αυτού από το Τμήμα. Καθόρισαν τιμή πώλησης £3.50 το αντίτυπο και ανέφεραν ότι παραχωρούσαν 30% έκπτωση. Τελικά ζητούσαν να δοθεί παραγγελία από το Τμήμα.

10 Στις 3 Ιουλίου, 1986, το Τμήμα ζήτησε από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών έγκριση με τους όρους που αναφέρονται στην πιο πάνω επιστολή των αιτητών.

15 Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών με επιστολή 11 Ιουλίου, 1986, έδωσε την έγκρισή του για "πώληση από το Τμήμα σας του Τουριστικού Οδηγού 'ALL ABOUT CYPRUS' έναντι της καθορισμένης προμήθειας για οδηγούς".

20 Στις 9 Οκτωβρίου, 1986, 17 Δεκεμβρίου, 1986 και 9 Ιανουαρίου, 1987, οι αιτητές παράδωσαν στο Κυπριακό Μουσείο αντίτυπα του πιο πάνω βιβλίου στα Αγγλικά, Γερμανικά και Σουηδικά για πώληση. Στα τιμολόγια αντίστοιχων ημερομηνιών αφαιρούσαν 30% από την τιμή πώλησης του βιβλίου - (βλ. Παραρτήματα 6, 7 και 8 στην ένσταση).

25 Στις 31 Μαρτίου, 1987, το Τμήμα έστειλε στους αιτητές κατάσταση πώλησης για την περίοδο Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου 1986. Πωλήθηκαν 216 βιβλία και αφαιρέθηκε προμήθεια 50%. Επιταγή της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου για το ποσό στάληκε στους αιτητές.

30 Στις 3 Απριλίου, 1987, οι αιτητές διαμαρτυρήθηκαν για την αποκοπή 50% αντί 30%, γιατί το βιβλίο τους δεν είναι "τουριστικός οδηγός" αλλά "λεύκωμα" και ανέφεραν ότι είχαν πληροφορηθεί από τους καθ' ων η αίτηση ότι οι οδηγίες του Υπουργείου Οικονομικών ήταν να αφαιρούν προμήθεια 50% για "Τουριστικούς Οδηγούς" και ζήτησαν την αποπληρωμή του υπόλοιπου 20%.

40 Στις 10 Απριλίου, 1987, σε νέα επιστολή τους οι αιτητές, αφού αναφέρθηκαν σε προσωπική επαφή που είχε εκπροσώπός τους στις 8 Απριλίου, 1987, με το Λογιστήριο του Μουσείου και με το Υπουργείο Οικονομικών για το θέμα αυτό, έγραψαν:-

"Όσον αφορά εξ άλλου το θέμα της κατακρατήσεως ποσοστού 50% στα βιβλία που έχετε ήδη πωλήσει επειδή δεν έχουμε λάβει οποιαδήποτε ειδοποίηση για αύξηση της προμήθειας

από 30% σε 50% παρακαλούμε όπως μας πληρώσετε το ποσοστόν 20% το οποίο μας έχετε κατακρατήσει."

Με νέα επιστολή ημερομηνίας 18 Μαΐου, 1987, οι αιτητές ισχυρίστηκαν ότι το βιβλίο δεν είναι "Τουριστικός Οδηγός" και ανάφεραν ότι όταν πληροφόρησαν το Τμήμα για το βιβλίο αυτό έδωσαν τιμή £3,50 το αντίτυπο μείον 30% προμήθεια για το Τμήμα και ζήτησαν πάλι την πληρωμή της διαφοράς του 20%. 5

Στις 18 Ιουνίου, 1987, το Τμήμα πληροφόρησε τους αιτητές ότι, λαμβάνοντας υπόψη ορισμένα κατονομαζόμενα κριτήρια, το βιβλίο τους είναι "οδηγός" και πρέπει να τύχει της ίδιας μεταχείρισης όπως και οι άλλοι οδηγοί. 10

Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση πρόβαλε ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη για τους πιο κάτω λόγους:- 15

1. Η προσβαλλόμενη πράξη δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά σύμβαση ιδιωτικού δικαίου.
2. Η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. 20
3. Οι αιτητές στερούνται έννομου συμφέροντος.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, συντεταγμένο όργανο της Πολιτείας, ασκεί αποκλειστικά και μόνο τις αρμοδιότητες εκείνες που καθορίζουν και οριοθετούν οι συνταγματικές διατάξεις. Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Άρθρου 146 του Συντάγματος, το Δικαστήριο έχει:- 25

"... αποκλειστικήν δικαιοδοσίαν να αποφασίξη οριστικώς και αμετακλήτως επί πάσης προσφυγής υποβαλλομένης κατ' αποφάσεως, πράξεως ή παραλείψεως οιαδήποτε οργάνου, αρχής ή προσώπου ασκούντων εκτελεστικήν ή διοικητικήν λειτουργίαν επί τω λόγω ότι αυτή είναι αντίθετος προς τας διατάξεις του Συντάγματος ή τον νόμον ή εγένετο καθ' υπέρβασιν ή κατάχρησιν της εξουσίας της εμπειπιστευμένης εις το όργανον ή την αρχήν ή το πρόσωπον τούτο." 30 35

Η Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Δικαστηρίου περιορίζεται στον έλεγχο της νομιμότητας εκτελεστών διοικητικών πράξεων. Τα στοιχεία της εκτελεστής διοικητικής πράξης είναι:- 40

(α) Να είναι προϊόν άσκησης εκτελεστικής ή διοικητικής λειτουργίας από όργανο, αρχή ή πρόσωπο.

(β) Το όργανο, η αρχή ή πρόσωπο να ενεργούν στη σφαίρα του δημόσιου και όχι ιδιωτικού δικαίου.

(γ) Παραγωγή νομικών αποτελεσμάτων με άμεση νομική ισχύ.

5

Εκτελεστή διοικητική πράξη είναι πράξη με την οποία η βούληση της Διοίκησης γίνεται γνωστή για ένα θέμα, πράξη που σκοπό έχει την παραγωγή έννομου αποτελέσματος έναντι του διοικουμένου και συνεπάγεται την άμεση εκτέλεσή της. Η Διοίκηση πρέπει να ασκεί *imperium*, κυρίαρχη κρατική εξουσία.

10

Κριτήρια για την κατάταξη της πράξης στο δημόσιο δίκαιο είναι η φύση της πράξης ή απόφασης, το δημόσιο συμφέρον που σκοπεύει να προαγάγει και το ενδιαφέρον του κοινού γενικά ή μέρους του κοινού. Βλ. *Midland Bank Project Finance Limited v. Της Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2099, στην οποία αναφέρεται η νομολογία του Δικαστηρίου.

15

Στην έρευνα αν μια πράξη ή απόφαση είναι εκτελεστή διοικητική πράξη, με βάση την παράγραφο 1 του Άρθρου 146, λαμβάνεται υπόψη η θέση του οργάνου και οι συνθήκες κάτω από τις οποίες αυτή εκδόθηκε.

20

Στο Σύγγραμμα του Ε. Σπηλιωτόπουλου "Εγχειρίδιον Διοικητικού Δικαίου" (1977) στις παραγράφους 424, 426 και 427 αναφέρεται:-

25

"424. Δεν περιλαμβάνονται εις τας διοικητικές πράξεις και συνεπώς δεν υπόκεινται εις αίτησιν ακυρώσεως, αι πράξεις των οργάνων του Κράτους και των λοιπών δημοσίων νομικών προσώπων αι εκδιδόμεναι εις το πλαίσιον συμβατικών σχέσεων ρυθμιζομένων υπό του διοικητικού ή του ιδιωτικού δικαίου διά των οποίων δεν ασκείται δημοσία εξουσία. Αι πράξεις αιτάι, εάν διέπωνται υπό των κανόνων του ιδιωτικού δικαίου, δημιουργούν διαφοράς ιδιωτικού δικαίου υπαγομένης εις την αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων (Κ. Πολ. Δικ. άρθρον 1 περίπτ. α')· εάν εξεδόθησαν βάσει ειδικών κανόνων του διοικητικού δικαίου, δημιουργούν διοικητικές διαφοράς ουσίας υπαγομένης εις τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια ή τα πολιτικά δικαστήρια. Εις αμφοτέρας τας περιπτώσεις αι ανωτέρω πράξεις δεν υπόκεινται εις αίτησιν ακυρώσεως, η οποία, τυχόν ασκουμένη κατ' αυτών, είναι απαράδεκτος. Αι εν λόγω πράξεις δύναται να καταταγούν κατά κατηγορίας εις:

35

40

425 α)

426. β) Συμβάσεις και σχετικές με αυτές πράξεις. Ούτω, τόσον αι συμβάσεις εις τας οποίας το Κράτος ή το δημόσιον νομικόν πρόσωπον είναι συμβαλλόμενον, όσον και αι πράξεις των οργάνων του συμβαλλομένου Κράτους ή άλλου δημοσίου νομικού προσώπου, αι αφορώσαι την ερμηνείαν ή την εκτέλεσιν, εφαρμογήν και λύσιν αυτών, δεν προσβάλλονται δι' αιτήσεως ακυρώσεως υπό του αντισυμβαλλομένου εν πάση περιπτώσει και κατ' αρχήν υπό των τρίτων μη συμβαλλομένων (ΣΕ 1711, 1713/1964). Αι προηγηθείσαι της συμβάσεως πράξεις (διακηρύξεις, εγκρίσεις, κατακυρώσεις), εφ' όσον εξεδόθησαν βάσει ειδικών κανόνων του διοικητικού δικαίου, αποσπώμεναι εκ της συμβάσεως έχουν χαρακτήρα διοικητικής πράξεως και προσβάλλονται παραδεκτώσ δι' αιτήσεως ακυρώσεως (ΣΕ 1265/1964, 2410/1965). Εάν αι προηγηθείσαι της συμβάσεως πράξεις εγένοντο βάσει των κοινών κανόνων του ιδιωτικού δικαίου, η κατ' αυτών αίτησις ακυρώσεως είναι απαράδεκτος (ΣΕ 2046/1970). Αι δημιουργούμεναι εκ των ανωτέρω συμβάσεων διαφοραί, εάν μεν η σύμβασις διέπεται υπό των κοινών διατάξεων του ιδιωτικού δικαίου, έχουν χαρακτήρα ιδιωτικών διαφορών και υπάγονται εν πάση περιπτώσει εις τα πολιτικά δικαστήρια (ΣΕ 4149/1973). Εάν όμως η σύμβασις διέπεται υπό ειδικών κανόνων του διοικητικού δικαίου, η εξ αυτής δημιουργουμένη διαφορά αποτελεί διοικητικήν διαφοράν ουσίας υπαγομένην εις τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια ή προσωρινώσ εις τα πολιτικά δικαστήρια (ΣΕ 316, 413/1972, 1491/1973).
427. γ) Πράξεις (ή παραλείψεις) διά των οποίων προκαλούνται χρηματικά διαφοραί, δηλαδή αξιώσεις του διοικουμένου διά την αναγνώρισιν οφειλής υπό του Κράτους ή άλλου δημοσίου νομικού προσώπου, χρηματικού ποσού, ή διά την καταδίκην αυτού εις την καταβολήν του ποσού τούτου, ή αντιστρόφως αξιώσεις του δημοσίου νομικού προσώπου κατά του διοικουμένου, εφ' όσον αι πράξεις αυταί δεν υπάγονται εις τας προηγουμένας δύο κατηγορίας, δηλαδή δεν συνιστούν πράξεις διαχειρίσεως ή δεν είναι σχετικά με συμβάσεις. Προϋπόθεσις του απαράδεκτου είναι ότι αι εν λόγω πράξεις δεν εκδίδονται εις το πλαίσιον ειδικής εννόμου σχέσεως του δημοσίου νομικού προσώπου και του διοικουμένου, ρυθμιζομένης υπό των κανόνων του διοικητικού δικαίου. Εάν η προϋπόθεσις αυτή υφίσταται, η εκ της πράξεως διαφορά (καλουμένη συνήθως 'αμιγώς χρηματική') δεν

είναι διοικητική και η κατά της πράξεως ασκουμένη αίτηση ακυρώσεως είναι απαράδεκτη."

5 Τα πιο πάνω αποσπάσματα υιοθετήθηκαν στην υπόθεση **Charalambides v. Republic** (1982) 3 C.L.R. 403.

10 Στην υπόθεση **Othon Galanos & Son Ltd v. C.B.C.** (1984) 3 C.L.R. 742 η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάσισε ότι η άρνηση του P.I.K. για frequency discount αναφορικά με διαφημίσεις στην τηλεόραση για προϊόντα διαφορετικών κατασκευαστών που εισάγονταν και διατίθενταν στην Κύπρο από τους αιτητές ήταν πράξη ιδιωτικού δικαίου στην άσκηση εμπορικής δραστηριότητας του ιδρύματος. Στις σελ. 751-752 ειπώθηκε:-

15 "In fixing the prices for the time of advertisements and in applying a uniform standard practice as to the advertisements on television, the Corporation is not exercising an imperium but only it operates as a commercial enterprise in the domain of private law ...

20

In the light of the above we hold the view that the act or decision complained of is within the commercial sphere of the activities of the respondent; it is in the domain of private and not public law and, therefore, not amenable to the jurisdiction of this Court."

25

(Βλ., επίσης, την υπόθεση **Provita Ltd. v. Grain Commission of Cyprus** (1986) 3 C.L.R. 737.)

30 Η προσβαλλόμενη απόφαση γνωστοποιήθηκε στους αιτητές με την κατάσταση λογαριασμού πωλήσεως στις 3 Απριλίου, 1987.

35 Η προσβαλλόμενη απόφαση, λαμβανομένων υπόψη όλων των ενόπιον του Δικαστηρίου στοιχείων, δεν είναι μονομερής διοικητική πράξη που μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή. Είναι σύμβαση στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου. (Βλ. Π.Δ. Δακτόγλου "Γενικό Διοικητικό Δίκαιο" γ'1 σελ. 267.)

40 Οι επιστολές, στις οποίες έγινε ευρεία αναφορά πιο πάνω, μαρτυρούν δικαιοπραξία στη σφαίρα της εμπορικής δραστηριότητας του Τμήματος, η οποία δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη.

Είναι γεγονός ότι στις 17 Μαΐου, 1986, ο Διευθυντής του Τμήματος εισηγήθηκε ότι για την κάλυψη των αυξημένων δαπανών για

την πώληση από το Τμήμα βιβλίων που εκδίδονται από ιδιώτες, πρέπει να αυξηθεί η προμήθεια των βιβλίων που πωλούνται από το Τμήμα στην είσοδο των Μουσείων και Μνημείων από 30% σε 50%. Η εισήγηση αυτή εγκρίθηκε από το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών. Η έγκριση του κοινοποιήθηκε στο Διευθυντή του Τμήματος με επιστολή 3 Ιουλίου, 1986, (Παράρτημα 5 στην ένσταση). Αυτό όμως δεν γνωστοποιήθηκε στο χρόνο της παραλαβής ή πώλησης των βιβλίων των αιτητών πριν από τη 31 Μαρτίου, 1987.

5

Η διαφορά μεταξύ των αιτητών και των καθ' ων η αίτηση θα κριθεί πιθανό από το αρμόδιο πολιτικό Δικαστήριο.

10

Θεωρείται όμως σκόπιμο να αναφερθεί ότι η Διοίκηση δεν είναι ορθό, επικαλούμενη τις δικές τις παραλείψεις στις οποίες δεν συνέπραξε ο ιδιώτης, να αλλοιώνει μια ευνοϊκή για τον ιδιώτη πραγματική κατάσταση. Η Διοίκηση πρέπει να ενεργεί με καλή πίστη, ειλικρίνεια και συνέπεια για να συντηρεί την εμπιστοσύνη του κοινού στη λειτουργία της δημοκρατικής πολιτείας.

15

Η φύση της προσβαλλόμενης πράξης δεν είναι το μόνο εμπόδιο στην προώθηση της προσφυγής, γιατί η προσφυγή είναι απαράδεκτη ως εκπρόθεσμη. Οι αιτητές έλαβαν γνώση ότι το βιβλίο τους κρίθηκε ως "Τουριστικός Οδηγός" και η προμήθεια που απόκοψε το Τμήμα ήταν 50% με την κατάσταση λογαριασμού ημερομηνίας 31 Μαρτίου, 1987, και πλήρη γνώση της πράξης στις 8 Απριλίου, 1987, στη διάρκεια των προσωπικών επαφών τους με το Τμήμα και τον κ. Χειμαρίδη του Υπουργείου Οικονομικών, όπως αναφέρεται στην επιστολή τους ημερομηνίας 10 Απριλίου, 1987. (Βλ. *Tsiaou as Treasurer of the Irrigation Division "Katzilos" v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1068.).

20

25

30

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

35

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.